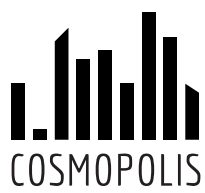
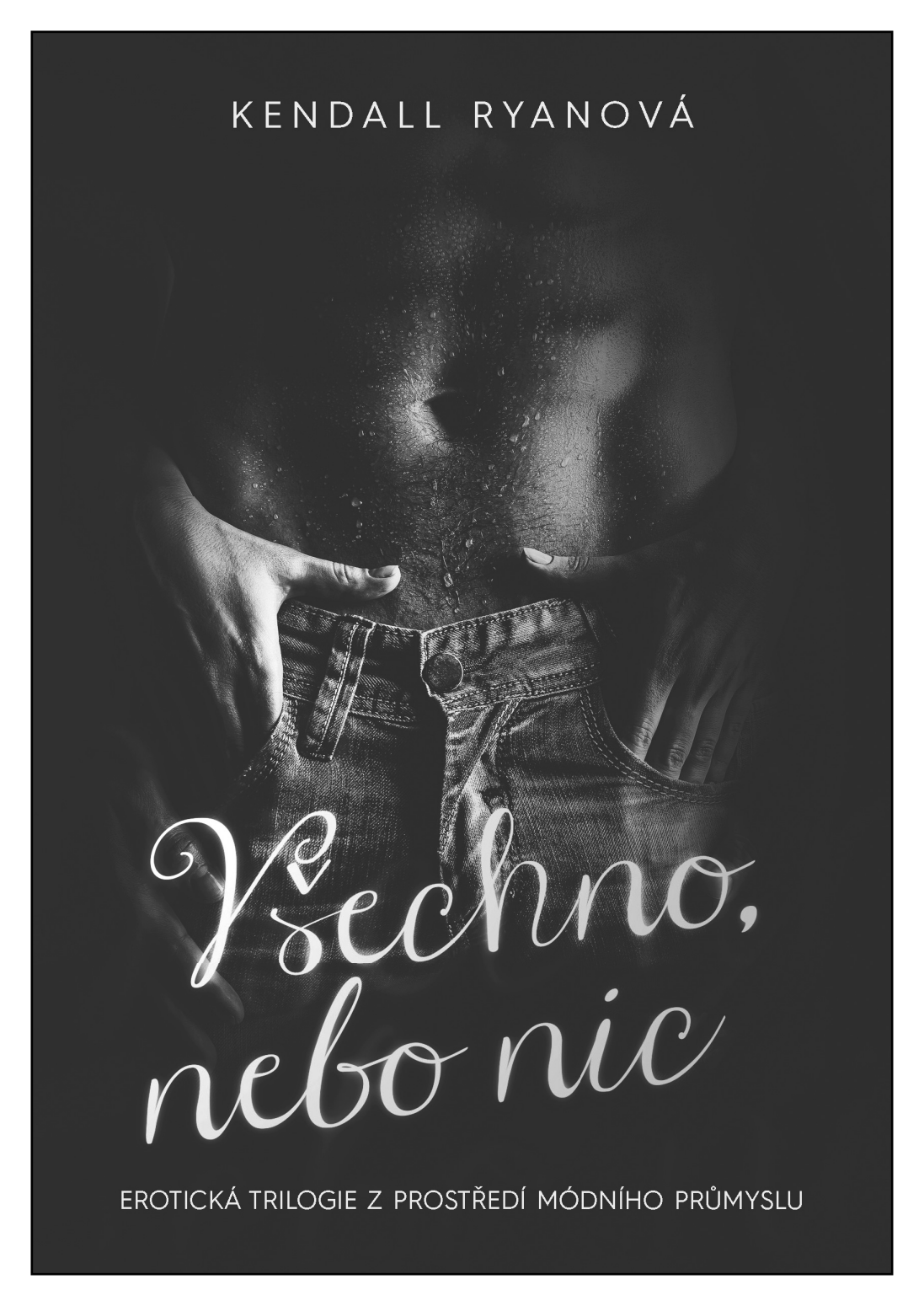

KENDALL RYANOVÁ

*Všechno,
nebo nic*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

KENDALL RYANOVÁ

*Všechno,
nebo nic*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

Kendall Ryanová

Všechno, nebo nic

Vášeň ve znamení módy

Byl prostě příliš lákavej a já byla tak slabá.
Jak bych si mohla odepřít, co mi nabízel?

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ALL OR NOTHING

Copyright © 2014 by Kendall Ryan

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2015

Z anglického originálu *All or Nothing*, vydaného v roce 2014 v nakladatelství Atria Books, A Division of Simon & Schuster, Inc., přeložila Kristýna Vítková
Odpovědná redaktorka Hana Netušilová
Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007
Obálka Jakub Karman, Art007

Vydala Grada Publishing, a. s. pod značkou COSMOPOLIS v Praze roku 2015
jako svou 6069. publikaci

Tisk CPI Moravia Books

Grada Publishing, a. s.,
U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-247-5894-7 (ePub)
ISBN 978-80-247-5893-0 (pdf)
ISBN 978-80-247-5601-1 (print)

1. kapitola

„Ááááách...“ Zpoza zavřených dveří se ozvalo hluboké mužské zavrčení.

V kostele ty zvuky sexu zněly trochu nemístně. Možná jsem staromódní, ale byla jsem si jistá dvěma věcmi: Za první, lidi by to zezadu měli dělat jenom v posteli, a za druhý, všichni skončíme v pekle. „Pojďme,“ zatahala jsem za Braydonovo do obleku oblečený předloktí. „Tohle nebudeme poslouchat.“

„Nikam nejdu.“ Navzdory mý snaze odtáhnout ho chodbou dál zůstával přikovanej na místě.

Na druhý straně dveří se rozeznělo táhlý hromový zasténání.

Střelila jsem očima k Braydonovi. Koutek rtů se mu zvednul v pobaveným úšklebku a na tváři se mu objevily ty úžasný dolíčky. Sednul si na zem, opřel se zádamy o zeď a překřížil si natažený nohy v kotnících.

„Co to děláš?“ zasyčela jsem na něj. *Neměli bysme dopřát kamarádům aspoň trochu soukromí?*

„Hlídám dveře.“ Pokrčil ramenama. „Jsem si jistě, že jeden z těch fotografů tam venku by tu s radostí udělal pár snímků.“

O tom jsem se s ním nehádala. Venku byl celej zástup paparaz-zi, který by dali svoji levou kouli za to, aby tu dneska mohli fotit. Tahle svatba byla na Manhattanu prakticky událostí léta. Světově známej model Ben Shaw si bral moji kamarádku Emmy, což by byla událost na přední stránky všech bulvárních plátků.

Podívala jsem se dolů na Braydonovo tělo rozvalený na podlaze. Měl na sobě na míru šitej oblek od Armaniho, zářivě bílou košili a lesklý italský polobotky, který se na špičce jen nepatrně zužovaly. Povolená kravata mu visela kolem rozepnutýho límečku a zatímco mě sledoval, přihnul si ze stříbrný placatky.

„Sedni si tu se mnou.“ Poplácával na podlahu vedle sebe. „Tyhle boty nemůžou bejt moc pohodlný.“ Pohledem mi pomalu sjel přes černý šaty bez ramínek až dolů k těm dvanácticentimetrovej pás-kovejm střevíčkům.

Zase měl pravdu; byla jsem v nich teprve půl hodiny, ale už jsem cítila, jak mi umíraj nohy. Cena za krásu. Občas je to na hovno, bejt holka. Povzdechla jsem si, nechtěla jsem přiznat, že se trefil.

„Já nekoušu, kotě. Ledaže bys to chtěla drsně.“ Znova po mně hodil tím úsměvem s dolíčkama, až se mi z toho zkroutil žaludek.

Braydon testoval moji vůli jako nikdo jinej. Přísahala jsem, že už se žádnýho chlapa nedotknu, takže proč bych měla zahodit kalhotky kvůli němu? Bože, tohle vůbec nebylo zdravý. Ani trochu. Donutila jsem se od něj odtrhnout oči. Zírat totiž do těch modrejch hlubin bylo až moc intimní. Viděl toho příliš. Uvažovala

jsem, jestli o tom vůbec ví, jak mi z něj splašeně bije srdce. Potkala jsem ho loni, díky našim společným přátelům, Benovi a Emmy. Byl to až hříšně sexy model, kterej často pracoval s Emminým budoucím manželem, a taky potíží s velkým P.

Poraženě jsem si sundala boty a svezla se na podlahu vedle něj. Pokusila jsem se zachovat aspoň zdání cudnosti tím, že jsem si na chodbě v kostele, kde si moje kamarádka chystala vzít chlapa svezlých snů, přetáhla cípy černý organzy a hedvábí přes natažený nohy. A máme tu party pro jednoho. Víím, že je to klišé, ale ze svateb jsem měla depresi. Pokaždý. Pomohla jsem Emmy do šatů a hrála si s jejím závojem, dokud jí perfektně neseděl. A teď jsem si mohla jenom představovat, co se to tam v té malé knihovně děje, a ten průšvih, kterej budu muset potom dávat dohromady, ještě než vůbec začne samotnej obřad.

„Ben chtěl jedno rychlý číslo.“ Braydon pokrčil ramenama, jako by tahle situace byla naprosto normální.

Och, jak romantický. Chlapi byli nechutní. Zvedla jsem na něj oči v sloup a nejradši bych na něj vyplázla i jazyk, ale neudělala jsem to. Nebyla většina lidí před svatbou nervózní? Očividně Ben s Emmy byli jenom nadrženi.

Jenže tohle bylo kurva směšný. Svatba měla začít za dvacet minut a já už viděla zástup svatebčanů, jak se tlačí dovnitř a usazují se na svezlých místech. Když Ben zaklepal na dveře a podíval se na ní, neodporovala jsem, jen jsem jí zase pomohla ven z těch krajkových šatů, který jenom pro ni ušila Vera Wangová, a nechala je o samotě v té malé knihovně, kde jsme se před tím společně připravovaly.

Doslova se do ní vpíjel očima, přejel od krajového spodního prádla ke světle modrému podvazku na stehně. „Kurva, miláčku,“ zamumlal.

Tu jejich vzájemnou chemii a intenzitu nebylo možný ignorovat. Ačkoliv ta tam mezi nima byla vždycky. Ben přešel místnost třema dlouhejma krokama, zastavil se před ní a zbožně si ji prohlížel. Rukama jí přejel po bocích až na stehna. Jeho hlas byl jenom pouhej šepot, když jí říkal, jak je nádherná. Píchlo mě u srdce. Bylo očividný, jak moc ji miluje, navzdory tomu, kolikrát to podělal. Takovouhle lásku najdete jenom jednou za život. A i když jsem byla neskutečně šťastná, že se to mý kamarádce povedlo, jenom mi to bolestivě připomínalo moji vlastní samotu.

A jak jsem tam seděla a snažila se nevnímat, jak se moje kamarádka blíží v tý mrňavý knihovně k vrcholu, přála jsem si, abych tam byla já, v nadejchanejch šatech zvednutejm až k uším a s mužem, kterej by mě tak hluboce miloval, že by to nedokázal vydržet už ani o chvíli dýl, aby byl ve mně.

„Je to pravda?“ zeptal se a podal mi placatku.

„Co jestli je pravda?“ Vzala jsem si ji a trochu se napila. Mmmm. Nečekala jsem, že to bude chutnat tak dobře. Citrónová vodka. Moje oblíbená.

„Že jsou družičky na svatbách nadržený.“ Uchechtl se.

„Hádám, že to asi dneska budeš muset bejt hodnej kluk, abys to zjistil,“ odpověděla jsem a znova si pořádně přihnula, než jsem mu tu flašku vrátila. „Zoey a Jenna jsou obě volný.“ Já taky, ale to

se nestane. Ne, díky. Já odtud dneska vypadnu a moje důstojnost zůstane nedotčená.

Zvedl ke mně oči. „Vlastně je tu někdo jinej, koho jsem měl na mysli.“

A ten uzel nervů v mém žaludku byl zpátky. Musel s tím flirtováním přestat. Neměla jsem zájem. Jasně, moje tělo si všimlo, jak je sexy – byl to super model, prokristapána –, ale můj mozek nebyl blbej, aby podlehnul těm jeho dlouhejm řasám a vtipnejm poznámkám. Nebudu jeho dalším zářezem na pásku. „To se nestane,“ odpálkovala jsem ho.

Z Braydonovejch dokonalejch rtů se tentokrát ozvalo chraplavý uchechtnutí. Byl jako jeden z těch ocasů na střední, který si mysleli, že to věčko na jejich sportovní bundě znamená vagína. Byl to playboy, tím jsem si byla jistá. „Uvidíme,“ řekl.

„Chovám se k tobě jako mrcha. Proč bys měl mít vůbec zájem?“ zeptala jsem se.

„Se svým ptákem se nehádám, zlatíčko. A jemu se líbíš, jak se zdá. Vlastně by tě moc rád poznal mnohem víc.“

Dobrý bože! Takovýhle věci mi nemůže říkat. Chtěla jsem mu říct, kam si toho svého ptáka může strčit, ale bála jsem se, co bych mohla vypustit z pusy.

Poplácal mě po ruce. Mělo mě to uklidnit, ale kdykoliv se mě dotknul, rozlilo se mi zpod bříšek jeho prstů do celého těla horko. Bylo to matoucí. Odtáhla jsem ruku a položila si ji bezpečně do klína.

V tichosti jsme tam seděli, posílali si mezi sebou placatku a poslouchali tlumený zvuky sexu, který vydávali naši kamarádi. Bože,

už je to strašně dlouho, co jsem si vrzla. Stiskla jsem stehna k sobě a zaúpěla jsem. Cítila jsem, jak mě Braydon sleduje, a otočila jsem hlavu, abych se na něj podívala.

„Potřebuješ něco, kotě?“ zeptal se hlubokým tichým hlasem. Byl pro své dobro až moc sexy.

„Jsem v pohodě,“ vypískla jsem. „A ty?“

„Ach, mám se kurevsky skvěle.“

Konečně se otevřely dveře a z nich se vynořil Ben s totálně roz-cuchanejšma vlasama – za což mohly bez pochyb Emminy ruce. Na tváři měl obrovské úsměv.

Zvedla jsem oči v sloup. „Vy dva musíte jít. Potřebuju, aby se oblékla.“ Mávla jsem na Braydona. „A ty mu dej dohromady ty ošukaný vlasy.“

Braydon mi zasalutoval. „Ty seš šéf.“

Svatební obřad byl upřímněj a nádhernej, dokonale Bena a Emmy vystihoval. Nepochybovala jsem, že to bude přesně takhle. Napsali si svoje vlastní sliby a vyměnili si je před několika stovkami uslze-nejch svatebčanů. Bylo krásný to sledovat.

Po několika tisících fotek a úpravách make-upu jsme dorazili na svatební hostinu, která se konala v nádherném hotelu s výhledem na Central Park. Rozhodně měli dneska svůj šťastnej den. Sr-pen umí bejt v New Yorku pěkně horkej a vlhkěj, ale dneska bylo příjemně slunečno a všechno bylo perfektní.

Během focení, večere, přípitků a tanců jsem si hrála na dokona-lou družičku. Starala jsem se o Emmy, usmívala jsem se a povídala

si s jejíma praštěnejma příbuznejma z Tennessee, zatancovala si s jejím zpoceným bratrancem Randym a několikrát byla pronásledována perverzním strýčkem Louiem.

Lhala jsem a tvrdila Emmy, že jsem v pohodě, když nebudu mít na její svatbu doprovod – zdůvodňovala jsem to tím, že jako její družička nebudu mít čas bavit se s chlapama. Ale pravdou bylo, že když jsem se dívala, jak Ben drží Emmy v náručí na tanečním parketě a sledovala i ty ostatní páry, jak se k sobě mají, došlo mi, že bylo zbytečný si něco nalhávat. Ne že bych měla nějaký užitečný objev na doprovod. Moje nedávný šance se skládaly výhradně jenom z prvních rande, a to díky internetu, a neměly nijak nadějný vyhlídky do budoucna. Svatba mojí nejlepší kamarádky to jenom zdůraznila. *Ať žije nekonečná spirála potupnosti.*

Chtěla jsem tu hlubokou, všepohlcující lásku a přijetí, kterou vám může dát jen někdo. Nechtěla jsem obyčejnýho kluka. Zoufale jsem toužila po intimitě a vědomí, že jsem našla „toho svého“. Byla jsem unavená všema těma tanečkama okolo a chtěla jsem se usadit s milým klukem. Ale něco mi říkalo, že s těma šedesáti hodinama týdně, který strávím svou vědeckou prací, a s tím, jak se vyhejbám komukoliv z mužský populace, nebude úplně snadný najít svého prince na bílém koni. Nebyla jsem tak blbá, abych věřila na pohádky, ale díky tomu, že jsem seděla v první řadě na svatbě své nejlepší kamarádky, která se zamilovala do modela, procestovala svět a mlela o neskutečném sexu s chlapem, co ho měl údajně jako hroch, jsem pocítovala jistou nadějí. Pravděpodobně ke své vlastní škodě.

S botama už zase na nohou jsem zamířila k východu, potřebovala jsem chvíli sama pro sebe. Taneční parket za mejma zádama praskal ve švech a já se rozhodla najít si nějaký tichý a klidný místo. Cestou mě zastavila Emmina máma.

„Drahoušku, myslím, že nám došlo šampaňské. Mělo by být ve skladu na konci chodby. Mohla by ses o to postarat?“

„Jasně.“ Aspoň budu díky tomu moct na pár minut vypadnout z místnosti. V klidu zase popadnout dech.

„Doprovodím ji.“ Z ničeho nic se vedle mě objevil Braydon. Během večera jsem si ho několikrát všimla, jak v tichosti popíjí pivo, sleduje mě, ale drží se vpovzdálí.

Tón jeho hlasu a pronikavej pohled mi nedával prostor k námitkám, takže jsem prostě přikývla a vykročila směrem ke dveřím ze sálu. Jak jsem si razila cestu davem, cítila jsem na zádech Braydonovu dlaň. Páteří mi okamžitě vyšlehly plameny a usadily se v žaludku. Zahnula jsem do opuštěný chodby, vděčná za to ticho, který tu panovalo. Dnešek byl vyčerpávající. A to se ani nezmiňuju o tom, že to nebyla zrovna nejlehčí věc na světě, bejt obklopená dvěma zamilovanejma lidma, když můj vlastní milostnej život byl v hajzlu. Došli jsme ke skladu a zjistili, že je zamčený.

„Sakra,“ zamumlala jsem a lomcovala s klikou.

„To je v pohodě. Najdeme jenom nějakýho číšníka a poprosíme ho, aby přinesl další šampaňský.“ Sevřel dlaň kolem mého předloktí a mnou okamžitě projel ten elektrický výboj. Jako kdyby jeho tělo poznávalo to moje a volalo mě k sobě. *Co to k čertu bylo?*

„Hej,“ prohodil Braydon a zvednul mi bradu. „Je všechno v pořádku?“

„Je mi fajn,“ lhala jsem. „Proč?“

Pokrčil jedno rameno. „Nevypadáš moc ve své kůži. Dneska večer, po tom proslovu... Já nevím. Uvažoval jsem, kam se poděla ta moje malá prskavka...“ Přesunul ruku k mému rameni a začal mi pomalu třít paže.

Byl neskutečně vnímavý. Až moc. Nemohla jsem dopustit, aby mě dostal. Můj přípitek skončil ještě dřív, než začal, protože se mi díky všem těm emocím prostě udělal knedlík v krku a já se tam málem přede všema zhroutila. Rychle jsem pogratalovala novomanželům a ukončila to. Vypadalo to, že si toho Emmy s Benem nevšimli, šťastně se políbili a přitukli si šampaňským. Bylo zajímavé, že Braydonovi, ze všech těch lidí jedinému, moje změna neušla.

Zhluboka jsem se na uklidnění nadechla. Nemohla jsem ho nechat, aby viděl, jak slabá a osamělá si připadám. „Pořád je tady a s radostí tě nakope do koulí, jestli budeš až příliš vlezle.“ Střelila jsem pohledem k jeho ruce, kterou jsem měla ještě pořád na svém rameni.

Rychle ji stáhl. „Jsem rád, že seš zpátky.“

Těžce jsem polkla a srdce mi začalo bušit jako splašený, když jsem si uvědomila, že jsme sami.

„Dneska večer vypadáš báječně. Měl jsem ti to říct už dřív,“ pronesl.

Zvedla jsem k němu oči a otevřela pus, abych mu věnovala jednu ze svých drzejích odpovědí, pro který jsem tak známá, ale nic ze mně nevypadlo.

„Ššš, to je v pohodě,“ řekl a pohladil mě palcem po tváři. „Nemusíš si pořád hrát na drsňačku, víš?“

Pomalu jsem přikývla.

„Vím, že se o všechno dokážeš postarat sama, ale kdo se postará o tebe, Ellie?“

Téměř nikdy, pokud vůbec, mě neoslovil mým skutečným jménem, a důvěrnost, s jakou mu vyklouzlo ze rtů, zažehla v mém podbřišku touhu. „Nikdo,“ přiznala jsem. „Chlapi jsou k ničemu.“

„O tom se nebudu hádat. Většina chlapů jsou kretění, co se choval jako rozmazlený děcka.“

Přikývla jsem a byla ráda, že jsme na stejný straně. Myslela jsem, že se mě pokusí přesvědčit o opaku, nebo mi bude přinejmenším tvrdit, že on mezi ně nepatří. Jenže on jenom mlčel a sledoval mě těma svejma nádhernejma modrejma očima, ze kterejch mě kůže brněla nervózním očekáváním. *Co to děláme?*

„Mohl bych se o tebe dneska večer postarat, aby ses cítila dobře, pokud mě necháš,“ zašeptal. Jeho rty byly jen pár centimetrů od mých.

Srdce se mi v hrudníku zbláznilo. Byl tak hezkej, tak sexy. Věděla jsem, že by to bylo neuvěřitelný. Ale před očima mi vystupovala slova *dneska večer*. Skončila jsem s týpkama, co chtěli jen známost na jednu noc. Tohle přesně s váma všechny ty zkažený rande a rychlovky udělaj. Hledala jsem něco víc. Hluboký a intimní spojení; opravdovej vztah. Netoužila jsem po akci na jednu noc a chlapovi, co se mnou ráno nebude chtít mít nic společnýho. Braydon to se slovama uměl, to jsem mu musela nechat. Ačkoliv to neznamenal, že se díky nim něco stane.

„Pár sexy slovíček a ty čekáš, že si svlíknu kalhotky?“ odsekla jsem.

„Ne, byl bych radši, kdybych ti je mohl sundat sám. Pomalu. A užíval bych si každý centimetr tvý odhalený kůže.“

Zavřela jsem oči. Moje tělo řvalo, abych se mu vzdala a zatáhla ho do nejbližší šatny nebo na záchodky a nechala ho, aby si se mnou dělal, co bude chtít. Aby to napětí mezi mejma nohama konečně zmizelo. Jenže mozek, kterej byl vždycky na prvním místě, věděl, že tohle udělat nemůžu.

„Můžu tě políbit?“ zeptal se.

Samovolně a nevitáně ve mně vzplálo pokušení mu to dovolit. Mimoděk jsem pozorovala, jak se mu hýbou rty, když to vyslovoval, a jak se napil ze své sklenky. Představovala jsem si ty jeho rty na mých. A navzdory mému tělu jsem pomalu zavrtěla hlavou.

„Čeho se bojíš?“ zašeptal. „Že se do mě zamiluješ?“

Nadzdvedla jsem obočí a podívala se na něj, jako kdyby mu narostla druhá hlava. „Nemáš šanci, že by se tohle stalo,“ dobírala jsem si ho.

„Pak mi dej pusu,“ zavrčel.

„Proč bych tě měla líbat?“ zeptala jsem bez dechu a bojovala, abych se ovládla.

„Protože to chceš.“ To jeho prohlášení bylo hodně odvážný a doslova z něj odkapávala sebejistota. Nepokoušel se o žádný vytáčky.

„Ne, nechci,“ zamumlala jsem chabě. *Zůstaň silná, Ellie.*

Lehce se uchechtl. „Dobře, kotě. Pak mě nech, ať políbím já tebe. Chci vidět, jestli budeš pořád tak odvážná, až tu tvoji pusu zaměstnám.“

Moje mlčení byla jediná odpověď, kterou potřeboval.

Popadl mě za ruku a odtáhl mě pár metrů na dámský záchodky. Tahle část hotelu byla naprosto opuštěná.

Braydon měl položenou svoji horkou dlaň na mém zátylku a lehce mě hladil palcem, až mi z toho přejel mráz po zádech. Ten lehkej dotek bohatě stačil k tomu, aby změnil ohňostroj mezi náma v naprostý peklo. Jeho dotek byl pevněj, zcela úmyslněj a naprosto sebejistěj.

S dlaní pořád na mém krku si mě přitáhl blíž, dokud jsme se nedotýkali hrudníkama. Naše srdce bila jedno proti druhýmu a já neměla ponětí, jestli za to může adrenalin z tý naší hádky nebo touha, která mi zaplavovala tělo.

S naprostou jistotou věděl, jak mi zvednout tlak.

V tuhle chvíli všechny uštěpačný poznámky a argumenty prostě zmizely. Shlížel na mě těma svejma divokejma modrejma očima a já si bezděky jazykem olízla spodní ret. Braydonovi ten pohyb neuniknul a sám pootevřel rty, jak se prudce nadechnul.

Neměla jsem ani tušení, co na mě vidí – co si o mně musí myslet – s tím svým nabroušeným jazykem a svítícím nápisem nad hlavou, prozrazujícím, jak moc chlapům nevěřím. Ale jemu to v tuhle chvíli bylo jedno. Byl tímhle pohlcenej úplně stejně jako já. Možná byl jenom nadrženej, možná to byly naše role jako družičky a svědka na svatbě našich nejlepších kamarádů, co nás do týhle situace přivedly... ale bez ohledu na to se nedalo popřít, že jsem chtěla, aby mě políbil.

Byl to král zmatenejch signálů. Celej den si ze mně dělal srandičky a teď se na mě dívá, jako kdyby mě chtěl celou pohltit. Z tý

myšlenky se mi zkroutil žaludek. A z toho, jak jsem se o něj otírala hrudníkem, mi okamžitě pod těma saténovejma šatama ztvrdly bradavky. Nebyla jsem si jistá, jestli to taky cítil, ale oči mu ztmavly touhou a pomalu mu začala klesat víčka. Netušila jsem, co to do něj vjelo, ale dřív, než jsem se vůbec mohla začít probírat svejma pociťtama, ke mně láskyplně přitiskl ústa.

Něžnost jeho rtů byla až překvapivá. Vklouzl mi prstama za krk a přidržel si mě v polibku, zatímco se dožadoval, abych se mu vzdala.

A s vědomím, že jsme v bezpečí, daleko od ostatních a nikdo nás tu nemůže objevit, jsem se poddala svý touze. Lehce mi zamotal prsty do vlasů, přitáhl si mě blíž a prohloubil náš polibek. Jazykem lehce zkoumal moje ústa.

Byl tak sebejistej. Tak zkušeněj. Moje libido si toho okamžitě všimlo a najednou jsem měla v kalhotkách mokro. Změnil něco tak jednoduchýho jako polibek na příslib zběsilýho a zpocenýho sexu. Pokud takhle dobře líbá, pak bude v ložnici s naprostou jistotou dominantní a sebevědoměj. Proč mě ta myšlenka tak vzrušuje? Oplatila jsem mu polibek vším, co jsem v sobě měla, a jemně ho laskala jazykem, zatímco jsem ho lehce tahala za vlasy.

Po chvíli se trochu odtáhl a ušklíbl se. „Nebylo to tak špatný, že ne?“

Pootevřela jsem rty a pomalu, roztřeseně vydechla. Chtěla jsem žebrat, aby mě políbil znova, ale místo toho jsem jen vyhyčtě trhla ramenem. „Bylo to v pohodě.“